

Mi itt vagyunk

(Baka István sírjánál 2008. július 26-án)

Mi itt vagyunk, de hol vagy Te?
Hol van Prométheusz,
és hol van már Zeusz, ki vasláncra verette,
hová lett Tüphón és Ekhidna kéje,
a gyilkos vágyból kelt keselyű éhe,
hol van, ki ha tudna, érte tán meghalna,
hol van a kentaur, Kheiron szép jutalma?
Mi itt vagyunk, de hol vagy Te?
Hol van az a bolond,
ki a csörgősipkát karóra tüzette?
Mi persze tudjuk: a Herceg jó és derék!
A kedvéért szívjuk még e világ mérges lehet.
De hol van Helsingör, és merre jár Yorik,
a sült krumplin s a vodkán kivel huzakodik,
hol van, aki tudja, a lét csak préda-konc;
Horáció meg csak jólfésült udvaronc!
Mi itt vagyunk, de hol vagy Te?
És hol van Pehotnij,
ki a bakancsfűzöt hárfaként pengette?
Tán Saljapin nyomában járva-lopakodva
a moszkvai metrón leszállt Tartaroszba?
Ez itt nem Pétervár piszkárjovi kertje,
nem a forró öllel elringató sztyeppe,
ez itt az Obsitos löszízű hazája,
vele koccintottál búcsúra, pohárra.
Mi itt vagyunk, de hol vagy Te?
Hova lett veled a kérdés,
amely az Urat hasztalan kereste?
Hol van, ki megtagadva tudott megkövetni,
s úgy kétkedett imát, ahogy azt még senki?...
Nem követelt, remélt, s még hinni Őt itt vagyunk,
úgy gondolj rá Uram, ahogy mi gondolunk!

Kis Pál István